ច្បាប់
ស្តីពី
គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ

२०५०

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១១៩៩/១៣

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

1426
26.11.99 9,15

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៨ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី៨ ដល់ជំពូកទី១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៧ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីអគ្គទេសាភិបាលធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី១៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី៣ នីតិកាលទី២ និងដែលព្រឹទ្ធសភាពុំមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីពិនិត្យច្បាប់នេះឱ្យទាន់តាមកាលកំណត់របស់មាត្រា១១៣ថ្មី នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ហើយដែលក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញបានប្រកាសថាស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញកាលពីថ្ងៃទី ០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ជំពូកទី ១

អន្តរការិយកម្មធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ១.-

ធនាគារគឺជានីតិបុគ្គល ដែលមាននីតិសម្បទាពិសេសក្នុងការរើសយកប្រតិបត្តិការធនាគារជាមុខរបរប្រក្រតី ។

មាត្រា ២.-

ប្រតិបត្តិការដែលជាសកម្មភាពធនាគាររួមមាន :

១- ការផ្តល់ឥណទានគ្រប់ប្រភេទចំពោះសាធារណជន ដោយមានកំរៃ រាប់បញ្ចូលទាំងឥណទានភតិសន្យានិងការសន្យាតាមហត្ថលេខា ។

២- ការទទួលប្រាក់បញ្ញើមិនមានមុខសញ្ញាប្រើពីសាធារណជន ។

៣- ប្រព្រឹត្តិកម្មនិងការដាក់អោយអតិថិជនប្រើប្រាស់នូវមធ្យោបាយទូទាត់ជារូបិយវត្ថុឬជារូបិយប័ណ្ណ ។

អង្គភាពណាក៏ដោយ អោយតែអនុវត្តជាប្រក្រតីនូវប្រតិបត្តិការណាមួយក្នុងចំណោមប្រតិបត្តិការទាំង៣ប្រភេទខាងលើនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកជាបានធ្វើអាជីវកម្មធនាគារ តាមការជាក់ស្តែង ។

អង្គភាពណា ដែលអនុវត្តតែសកម្មភាពមួយក្នុងចំណោមសកម្មភាពជាមូលដ្ឋានទាំង៣នេះ ឬអនុវត្តតែផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពនីមួយៗនោះ ត្រូវបានអោយឈ្មោះថាជាធនាគារឯកទេស ។

មាត្រា ៣.-

ចំពោះសាធារណជនឬសំរាប់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ធនាគារអាចធ្វើបាននូវ :

១- រាល់ប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ នៃច្បាប់នេះ វៀរលែងតែ ប្រតិបត្តិការធានារ៉ាប់រងដែលត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ធានារ៉ាប់រងដោយឡែក ។

២- រាល់ប្រតិបត្តិការប្តូរប្រាក់ ។

៣- អន្តរការិយកម្មនិងការអនុវត្តន៍រាល់ប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រឥណទេយ្យជួញដូរបាននៅ

លើទីផ្សារ ។

៤- រាល់ប្រតិបត្តិការលើឧបករណ៍ហិរញ្ញវត្ថុនិស្សន្ទ ។

៥- សេដ្ឋពាណិជ្ជកម្មដល់ដៃឬមានកាលកំណត់ លើលោហធាតុនិងត្បូងថ្មមានតម្លៃ និងវត្ថុធាតុដើម ឬទំនិញ ។

៦- ប្រតិបត្តិការលើសេវាកម្មដទៃទៀត ដែលផ្សារភ្ជាប់នឹងសកម្មភាពចំបងរបស់ខ្លួន ដោយមានការយល់ព្រមពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនៃប្រព័ន្ធធនាគារ ។

មាត្រា ៤.-

ធនាគារ ដូចដែលបានកំណត់និយមន័យមកហើយ អាចអនុវត្ត សំរាប់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ឬសំរាប់អតិថិជនរបស់ខ្លួន ដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈការចូលហ៊ុនទៅក្នុងក្រុមហ៊ុនឯកទេសណាមួយឬច្រើន នូវប្រតិបត្តិការផ្សេងៗលើមូលប័ត្រ ដែលបង្កបង្កើតនូវអន្តរការិយកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ជាអាទិ៍រួមមាន :

១- ការប្រមូលមូលនិធិសំរាប់បរិវិសកម្ម ឬសំរាប់ទិញមូលប័ត្រ តាមបញ្ជារបស់អតិថិជនជាឯកត្តជនឬជាក្រុមប្រមូលផ្ដុំជាអង្គភាពបណ្ដាក់ទុនសមូហភាព ។

២- បរិវិសកម្មនិងការជួញដូរមូលប័ត្រ ។

៣- ការរក្សាទុកមូលប័ត្រ ។

៤- ការគ្រប់គ្រងមូលប័ត្រ ជាឯកត្តជនឬជាសមូហភាព ។

៥- ការទិញផ្ដាច់មូលប័ត្រនៅពេលផ្សាយចេញ ។

៦- វិស្វកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ។

៧- ការជួញដូរឧបករណ៍និស្សន្ទទាក់ទងនឹងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។

៨- ប្រតិបត្តិការគ្រប់ប្រភេទលើមូលប័ត្រធ្វើឡើងសំរាប់ខ្លួនផ្ទាល់ក្នុងនាទីជាក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មចំណុះច្បាប់ទូទៅនិងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

មាត្រា ៥.-

សំរាប់តតិយជន ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុឯកទេសឯទៀតក៏អាចធ្វើប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រដូចធនាគារដែរ ។

មាត្រា ៦.-

ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៧ ចំណុច ៤ និងចំណុច ១១ និងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាដែលប្រកាសអោយប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៧ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ។

ប៉ុន្តែរាល់ប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រដែលអនុវត្តដោយធនាគារនិងដោយក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុក៏ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការឃ្លាំមើលរបស់គណៈកម្មការពិសេសមួយដោយឡែក ចំពោះការចេញផ្សាយ តម្លាភាពនៃការជួញដូរ និងកិច្ចការពារប្រាក់សន្សំវិនិយោគក្នុងសង្គ្គាវិមប័ណ្ណ ។

សមាសភាពនិងតួនាទីរបស់គណៈកម្មការនេះត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់និងបទបញ្ជាដែលគ្រប់គ្រងទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៧.-

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនៃប្រពន្ធ័ធនាគារនិងអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនៃប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុត្រូវសហការក្នុងការកំណត់បែបបទ លើសកម្មភាពមូលប័ត្រ ឬ ក្នុងឱកាសដែលចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬ តាមការចេញបទបញ្ជា ដើម្បីជៀសវាងការភ័ន្តច្រឡំ ដែលអាចកើតមានឡើងពីសកម្មភាពជាន់គ្នាមួយចំនួន នៅក្នុងរង្វង់ធនាគារ ឬ នៅក្នុងរង្វង់ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុឯកទេស ដូចជាការប្រមូលប្រាក់បញ្ញើមានមុខសញ្ញា ការរក្សាទុកឬការគ្រប់គ្រងមូលប័ត្រ ។

មាត្រា ៨.-

រាល់ប្រតិបត្តិការដែលប្រទាក់គ្នានឹងសកម្មភាពធនាគារ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣ កថាខ័ណ្ឌ ២-៣-៤-និង ៥ នៃច្បាប់នេះ អាចធ្វើឡើងបានដោយអង្គភាពមិនមែនធនាគារតែក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានកំណត់ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ប្រសិនបើប្រតិបត្តិការទាំងនោះធ្វើសំរាប់សាធារណជន ។

ជំពូកទី ២

ដែននៃការអនុវត្តន៍

មាត្រា ៩.-

រាល់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដូចដែលបានកំណត់ន័យក្នុងជំពូកទី១ខាងលើ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងត្រូវបានហៅថា "គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ" ក្នុងមាត្រាបន្តបន្ទាប់ទៅនេះ ។

ក្រៅពីគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នីតិបុគ្គលឬរូបវន្តបុគ្គលណាក៏ដោយត្រូវបានហាមឃាត់មិនអោយយកប្រតិបត្តិការធនាគារធ្វើជាអាជីវកម្មប្រក្រតី ។

ក្រៅពីគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នីតិបុគ្គលឬរូបវន្តបុគ្គលណាក៏ដោយ មិនត្រូវប្រើប្រាស់នូវនាមករណ៍ឬយីហោ ឬពាណិជ្ជសញ្ញា ឬសេវាសញ្ញា ការផ្សាយដំណឹងពាណិជ្ជកម្មឬរាល់សំនួនពាក្យដទៃទៀត ដែលនាំអោយមានការយល់ច្រឡំថាខ្លួនត្រូវបានប្រតិស្រុតអោយធ្វើសកម្មភាពណាមួយក្រោមការអនុញ្ញាតនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១០.-

បណ្តាគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្រៅពីត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ពាណិជ្ជកម្មឬក្រោមលក្ខន្តិកៈនីត្យានុកូលពិសេសនៃក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះថែមទៀត ។

ក្នុងករណីមានខ្ទឹមសារខ្វែងគ្នារវាងអត្ថបទច្បាប់ទាំងនេះ គឺបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះដែលត្រូវយកជាបានការ ។

ជំពូកទី ៣

រូបភាពគតិយុត្តរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ

មាត្រា ១១.-

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវតែបានបង្កើតឡើង ក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនភាគហ៊ុននៃច្បាប់

ពាណិជ្ជកម្មឬក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម សង្គហសមាគមឬសហករណ៍ដែលស្ថិតនៅក្រោម លក្ខន្តិកៈនីត្យានុកូលដោយឡែក ។

ក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម សង្គហសមាគមឬសហករណ៍ ត្រូវតែបានប្រមូលផ្តុំគ្នាជាសហព័ន្ធ ដែលហៅថាអង្គការកណ្តាល ។

អង្គការកណ្តាលទាំងនេះ ត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការជម្រុញអោយមានសិនិទ្ធពលរវាងបណ្តាញនៃគ្រឹះស្ថានដែលចូលជាសមាជិក ហើយធានាដំណើរការអោយបានត្រឹមត្រូវ ។

ដើម្បីសំរេចតាមបំណងខាងលើ អង្គការកណ្តាលទាំងនេះត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ជាអាទិ៍ ដើម្បីធានាអោយមានសាច់ប្រាក់ងាយស្រួលនិងសាធនភាពនៃគ្រឹះស្ថានទីមួយៗនៃបណ្តាញទាំងមូល ។

អង្គការកណ្តាលខ្លួនឯងទាំងនេះក៏ត្រូវបានចាត់ទុកជាគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែរ ។

មាត្រា ១២.-

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចជាក្រុមហ៊ុនក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុកឬជាសាខារបស់ធនាគារបរទេស ។

មាត្រា ១៣.-

ធនាគារបរទេសអាចបើក នៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបាន នូវការិយាល័យដែលមានសកម្មភាព ខាងពតិមាន សម្ព័ន្ធការ ឬជាតំណាង បន្ទាប់ពីបានទទួលការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។ ប៉ុន្តែ ការិយាល័យទាំងនេះមិនអាចធ្វើប្រតិបត្តិការអន្តរការិយកម្មធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុនិងការស្វែងរកអតិថិជនបានឡើយ ។

ការបោះទីតាំងទាំងនោះ អាចប្រកាន់យកទំរង់ជាក្រុមហ៊ុននៃច្បាប់ក្នុងស្រុកឬជាគ្រឹះស្ថានសាមញ្ញ ឬជាអ្នកទទួលសិទ្ធិប្រទានសាមញ្ញ ហើយត្រូវតែមានការចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមរូបភាពដែលប្រកាន់យក ។

ការិយាល័យតំណាងទាំងនេះអាចរក្សាទុកនូវនាមករណ៍ឬឈ្មោះនៃធនាគារបរទេសដែលខ្លួនតំណាងអោយ ។

ការអនុញ្ញាតអោយបើកការិយាល័យតំណាងមានថេរវេលាពីរឆ្នាំ (២ឆ្នាំ) ហើយអាចត្រូវបន្តអោយបានតែមួយដងគត់ ។

ជំពូកទី ៤

អាជ្ញាប័ណ្ណរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ

មាត្រា ១៤.-

មុននឹងធ្វើសកម្មភាព គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវទទួលបានអាជ្ញាប័ណ្ណពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលសិន ។ មុននឹងផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណអោយ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវពិនិត្យអោយបានច្បាស់លាស់ ជាពិសេសនូវ :

១- គុណភាពនៃអ្នកចូលហ៊ុននិងស្ថានភាពពិតប្រាកដខាងហិរញ្ញវត្ថុរបស់អ្នកទាំងនោះ ។

២- សម្បទានៃអ្នកចូលហ៊ុនសំខាន់ៗ ដើម្បីគោរពរួមគ្នានូវកាតព្វកិច្ចដែលតម្រូវដល់អ្នកទាំងនោះ ក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវបង្កើនបង្គ្រប់ តាមវិធីណាមួយ នូវមូលនិធិផ្ទាល់របស់ធនាគារតាមស្មារតីមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- ភាពសមស្របនៃមធ្យោបាយធនធានមនុស្ស បច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានកម្មវិធីសកម្មភាពភ្ជាប់ជាមួយ ។

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវស្វែងយល់ពីពត៌មានលើលក្ខខណ្ឌបដិការដែលប្រទេសក្រៅផ្តល់អោយ កាលបើភាគទុនិកៈរបស់ក្រុមហ៊ុនក្រោមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬទីស្នាក់ការនៃសាខាជាអាណិកជននៃប្រទេសទាំងនោះ ។

មាត្រា ១៥.-

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនឹងសំរេចផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ (៦ខែ) គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យស្នើសុំដែលមានសំណុំលិខិតគ្រប់គ្រាន់ ។ រាល់ការបដិសេធមិនផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវតែមានធ្វើប្រវេសន៍ដល់ម្ចាស់សំណើ ។ បញ្ជីសមមិននៃគ្រឹះស្ថានប្រតិស្រុតត្រូវចុះផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា និងក្នុងរាជកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ជំពូកទី ៥

ដើមទុនអប្បបរមា សាធនភាព

មាត្រា ១៦.-

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលបង្កើតឡើងក្រោមរូបភាពក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មឬមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម នៃច្បាប់ក្នុងស្រុក ទោះក្រោមរូបភាពគតិយុត្តបែបណាក៏ដោយ មុនពេលបានអាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវមានដើមទុនដំបូងដែល ត្រូវបង់គ្រប់ចំនួនទាំងស្រុង យ៉ាងតិចស្មើនឹងចំនួនដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

សាខាទាំងឡាយនៃធនាគារបរទេស មុនពេលបានអាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវមានទាយជ្ជទានដើមទុនដែល ត្រូវបង់គ្រប់ចំនួនទាំងស្រុងស្មើនឹងដើមទុនអប្បបរមារបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ បង្កើតឡើងក្រោមទំរង់ជា ក្រុមហ៊ុននៃច្បាប់ក្នុងស្រុក ។

ដើមទុនអប្បបរមានិងប្រាក់ដកល់ធានាជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងបញ្ជីធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា របស់ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។ ប៉ុន្តែចំពោះធនាគារពាណិជ្ជ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃដើមទុនអប្បបរមា មិនត្រូវស្ថិតនៅក្រោមកំរិតហាសិបពាន់លានរៀល (៥០.០០០.០០០.០០០៛) ទេ ។

ចំនួនទឹកប្រាក់ខាងលើនេះ ត្រូវគិតតាមអត្រាអន្តរជាតិ មួយ អេស.ឌី.អរ៍ (SDR) ស្មើនឹងប្រាំពាន់ ប្រាំមួយរយដប់ប្រាំមួយរៀល (៥.៦១៦៛) ។

ចំពោះប្រាក់ដែលត្រូវតំកល់នៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវកំណត់យ៉ាងតិចចំនួនប្រាំភាគរយ (៥%) នៃចំនួនដើមទុនអប្បបរមាខាងលើ ។

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលបង្កើតឡើងក្រោមទំរង់ជាក្រុមហ៊ុននៃច្បាប់ក្នុងស្រុកនិងក្រោមទំរង់ ជាសាខាធនាគារបរទេស ត្រូវបង្ហាញជាអចិន្ត្រៃយ៍ថា បន្ទាប់ពីការដកចេញនូវទ្រព្យសកម្មគ្មានតម្លៃ ទ្រព្យសកម្ម របស់ខ្លួនមានតំលៃលើសពីទ្រព្យអកម្មដែលខ្លួនជំពាក់តតិយជនក្នុងទឹកប្រាក់យ៉ាងតិចស្មើនឹងដើមទុនអប្បបរមាឬ ទាយជ្ជទានដើមទុនអប្បបរមា ។

មាត្រា ១៧.-

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវគោរពអនុបាតនៃសាធនភាពដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលតាមវិបរិណាមនៃបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ។ យោលទៅតាមទំហំហានិភ័យ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវកែតំរូវបរិមាណមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធអោយបានសមស្របតាមសមាមាត្រ ។

ជំពូកទី ៦

សមត្ថភាពនៃអ្នកដឹកនាំ

មាត្រា ១៨.-

គ្មានជនណាម្នាក់អាច :

- ធ្វើជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃគ្រឹះស្ថានប្រតិស្រុត
- គ្រប់គ្រង កាន់កាប់ ឬ ដឹកនាំ ដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈសន្ធានការី ទោះជាក្នុងតួនាទីណាក៏ដោយ
- ចុះហត្ថលេខាក្នុងនាមគ្រឹះស្ថាននោះ ។

ប្រសិនបើជននោះ :

១- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរ ពីបទ :

- ឧក្រិដ្ឋកម្ម
- ចោរកម្ម ឆបោក ឬ រំលោភលើការទុកចិត្ត
- លួចដកហូតយកទ្រព្យសាធារណៈ ក្នុងតួនាទីខ្លួនជាអ្នកទទួលរក្សាបញ្ញើ
- ជំរិតយកមូលនិធិ ឬ វត្ថុមានតម្លៃ ធ្វើនិទ្ទនភាព អោយខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះប្រទេសជាតិ ឬល្មើសនឹងច្បាប់ប្តូរប្រាក់
- ធ្វើព្រឹទ្ធិកម្ម
- ការសំអាតប្រាក់
- ក្លែង ឬ/ និងប្រើលិខិតក្លែងក្លាយ ឯកជនឬសាធារណៈ ។

២- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីបទចេញផ្សាយមូលប្បទានប័ត្រគ្មានសវិធានវត្ថុ ។

៣- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរនៅបរទេស ពីបទឧក្រិដ្ឋឬមជ្ឈិម ដែលចែងនៅចំណុច ១ និង ២ នៃមាត្រានេះ ។

៤- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោស នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬនៅបរទេស ពីបទធនក្ស័យផ្ទាល់ខ្លួន ឬការជំរះបំណុលតាមផ្លូវតុលាការ ឬការជំរះទ្រព្យសម្បត្តិ ។

៥- ត្រូវរងវិធានការតាមផ្លូវតុលាការ ដោយការតម្លោះយសពីមុខងារសាធារណៈ ។

៦- ត្រូវបានជាប់រឿងជាឯកត្តជន ក្នុងការគ្រប់គ្រងនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានដកហូតវិញដោយមូលហេតុរងទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ។

ជំពូកទី ៧

សមាសភាព អត្តសញ្ញាណកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងការទទួលខុសត្រូវ នៃភាគីរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលបង្កើតឡើង ក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា ១៩.-

លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការផ្សំបង្កើតដើមទុន ទោះជាប្រែប្រួលក្តីមិនប្រែប្រួលក្តី នៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលបង្កើតឡើងក្រោមរូបភាពក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម រួមទាំងអត្តសញ្ញាណកម្មអចិន្ត្រៃយ៍នៃសង្គមិកៈឬអ្នកកាន់ភាគហ៊ុននៃក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្មទាំងនេះ ត្រូវបានកំណត់តាក់តែងនៅក្នុងលក្ខន្តិកៈនីត្យានុកូលពិសេសមួយ សំរាប់អនុវត្តលើក្រុមហ៊ុនដែលមានលក្ខណៈសហករណ៍ឬសង្គហសមាគម ។

អនុលោមតាមមាត្រា ១១ និងចំណុច ២ នៃមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ អង្គការកណ្តាលនៃបណ្តាញនីមួយៗគឺជាអ្នកទទួលធានាសាធនភាពនិងសាច់ប្រាក់ងាយស្រួលនៃបណ្តាញនេះ ចំពោះតតិយជន អ្នកផ្ញើប្រាក់ឬឥណទាយក ។

ជំពូកទី ៨

សមាសភាព អត្តសញ្ញាណកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងការទទួលខុសត្រូវ នៃភាគទុនិកភាពរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលបង្កើតឡើង ក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា ២០.-

ភាគទុនិកៈនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលបង្កើតឡើងក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម អាចជារូបវន្តបុគ្គល ឬតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល អាចជានីតិបុគ្គលដែលភាគទុនិកៈត្រូវមាន អត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់ ។

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវចៀសវាងជាអាទិ៍ នូវក្រុមហ៊ុនដែលជាភាគទុនិកៈបណ្ដាក់បន្តគ្នាពីមួយ ទៅមួយ ។

មាត្រា ២១.-

ក្រុមហ៊ុនហូលឌិងដែលមានគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះជាបុត្តសម្ព័ន្ធ ដោយផ្ទាល់មុខឬជាចំបង ចំនួន តិចឬច្រើនក៏ដោយ ក៏ត្រូវចាត់ទុកជាគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែរ ជាអាទិ៍ចំពោះការទាក់ទងទៅនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ និង ភាពចំណុះក្រោមអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ២២.-

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវបញ្ជូនអោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល នៅពេលដាក់ពាក្យស្នើសុំ អាជ្ញាប័ណ្ណ នូវអត្តសញ្ញាណនៃភាគទុនិកៈរបស់ខ្លួន ដែលមានភាគទុនស្មើឬលើសចំនួនប្រាំភាគរយ (៥%) នៃដើមទុន ឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោតដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ។

មាត្រា ២៣.-

រាល់ភាគទុនិកៈឬរាល់ក្រុមភាគទុនិកៈត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍ ជូនទៅអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើលទ្ធកម្មឬអនុប្បទានភាគទុន ដែលជាបច្ច័យនាំដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលអោយភាគទុនិកៈឬក្រុមភាគទុនិកៈនេះទទួលបានឬបាត់បង់ទៅវិញចំនួនប្រាំភាគរយ (៥%) នៃដើមទុនរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះឬចំនួនប្រាំភាគរយ (៥%) នៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

មាត្រា ២៤.-

១- រាល់ភាគទុនិកៈឬរាល់ក្រុមភាគទុនិកៈត្រូវទទួល ដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈគ្រឹះស្ថានពាក់ព័ន្ធចំណុះច្បាប់នេះ នូវការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលដើម្បីធ្វើលទ្ធកម្មឬអនុប្បទានភាគទុនដែលជាបច្ច័យនាំដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលអោយភាគទុនិកៈឬក្រុមភាគទុនិកៈនេះ :

ក- ទទួលបានឬបាត់បង់ទៅវិញ ពាក់កណ្តាល មួយភាគបី មួយភាគប្រាំ ឬ មួយភាគដប់ នៃដើមទុនឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត

ខ- ទទួលបានឬបាត់បង់ទៅវិញ នូវសិទ្ធិអំណាចនៃការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

២- គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការបំពេញទំរង់បែបបទនៃប្រតិវេទន៍ឬនៃការអនុញ្ញាត ។

ក្នុងករណីដែលទំរង់បែបបទទាំងនេះបំពេញមិនបានត្រឹមត្រូវ ការបោះឆ្នោតរបស់ភាគទុនិកៈពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងមហាសន្និបាតនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈជាស្វ័យប្រវត្តិដោយមិនទាន់និយាយដល់ទណ្ឌកម្មនីត្យានុកូលឯទៀតដែលត្រូវអនុវត្តផង ។

មាត្រា ២៥.-

ក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពាណិជ្ជកម្មស្តីពីចំនួនអប្បបរមានៃភាគទុនិកៈរបស់ក្រុមហ៊ុនមូលធនទំហំបរិមាណនៃការដាក់ទុននីមួយៗចូលក្នុងដើមទុននៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមិនត្រូវមានកំរិតទេ ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងពេលពិនិត្យពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយក្រោយមក នៅពេលធ្វើប្រតិវេទន៍ឬសុំការអនុញ្ញាតឆ្លងកំរិតភាគរយដែលបានចែងខាងលើ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវ :

- យកចិត្តទុកដាក់អោយមានវត្តមាននៃភាគទុនិកៈដែលមានឥទ្ធិពល

- ចៀសវាងនូវការប្រមូលផ្តុំ ក៏ដូចជាការបំបែកហួសប្រមាណនៃដើមទុន ។

ប៉ុន្តែការប្រមូលផ្តុំធំធេងអាចត្រូវទទួលយកបានក្នុងករណីដែលភាគទុនិកៈពាក់ព័ន្ធគឺជាធនាគារបរទេសដែលមានស្តង់ឌឹងខ្ពស់ ។

មាត្រា ២៦._

នៅក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ ភាគទុនិកៈត្រូវបានចាត់ទុកថាមានឥទ្ធិពល ចាប់តាំងពីពេលដែលខ្លួនគេមាន ដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល នូវភាគទុនយ៉ាងតិចស្មើនឹងម្ភៃភាគរយ (២០%) នៃដើមទុនឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ឬចាប់តាំងពីពេលដែលខ្លួនគេមាននូវសិទ្ធិអំណាចក្នុងការសំរេចពិតប្រាកដ ដោយមូលហេតុជាអាទិ៍នៃការបំបែកហួសប្រមាណនៃដើមទុន ។

មាត្រា ២៧._

កាលបើស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមានបញ្ហាខ្វះខាត អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវបង្គាប់ដោយដាច់ខាតដល់ភាគទុនិកៈមានឥទ្ធិពលអោយពួតដៃគ្នាក្នុងការបង្កើនមូលនិធិផ្ទាល់ ធ្វើយ៉ាងណាអោយបទដ្ឋានបទបញ្ជានៃសាធនភាពត្រូវបានគោរព ។

ក្នុងករណីមិនព្រមអនុវត្តតាម ភាគទុនិកៈមានឥទ្ធិពលទាំងនោះត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មនានាដែលបានគ្រោងទុកក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។ បើមានការដាក់លំតារាងតុល្យការ ឥណទាយកឬអ្នកផ្ញើប្រាក់អាចប្តឹងទៅតុលាការទាមទារអោយភាគទុនិកៈមានឥទ្ធិពលបំពេញទ្រព្យអកម្ម ។

ជំពូកទី ៩

សមាសភាព អត្តសញ្ញាណកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងការទទួលខុសត្រូវ នៃភាគទុនិកភាពរបស់ទីស្នាក់ការគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលបង្កើតឡើង ក្រោមរូបភាពជាសាខាធនាគារបរទេស

មាត្រា ២៨.-

សាខានៃគ្រឹះស្ថានធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុបរទេស ដែលត្រូវបានប្រតិស្រុតអោយធ្វើសកម្មភាពធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន នូវពត៌មានអំពីការកែប្រែសមាសភាពនៃភាគទុនិកៈមានឥទ្ធិពលនៃទីស្នាក់ការរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៩.-

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចពិនិត្យឡើងវិញ នូវអាជ្ញាប័ណ្ណដែលបានចេញអោយសាខា បើសិនជាការផ្លាស់ប្តូរដែលលើកឡើងនៅមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់នេះ មានលក្ខណៈបន្ថយការធានាខាងហិរញ្ញវត្ថុឬការទទួលខុសត្រូវរបស់ទីស្នាក់ការនៅបរទេស ។

មាត្រា ៣០.-

កាលបើស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុតម្រូវអោយធ្វើ សាខាធនាគារមានកាតព្វកិច្ចស្នើទៅទីស្នាក់ការនៅបរទេសអោយបង្កើនឡើងវិញនូវទាយជ្ជទានដើមទុនដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ១៦ នៃច្បាប់នេះឬកែប្រែការប្រើប្រាស់ទ្រព្យសកម្មឡើងវិញ ។

មាត្រា ៣១.-

ក្នុងករណីដកល់តារាងតុល្យការនៅបរទេសនៃទីស្នាក់ការរបស់សាខានៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទ្រព្យសកម្មទាំងអស់នៃសាខានេះត្រូវបានឃាត់ទុក ជាអាទិភាពសំរាប់សងអោយអតិថិជនជានិវេសជនដែលបានយកមកផ្ញើទុកនូវមូលប័ត្រ មាស ឬប្រាក់ និងសំរាប់សងអោយឥណទាយក ក្នុងករណីអ្នកជំរះបញ្ជីរបស់សាខាទទួលស្គាល់ថាជាសិទ្ធិរបស់ពួកគេនៅក្នុងទ្រព្យសកម្ម នៅពេលដកល់តារាងតុល្យការនៃទីស្នាក់ការ ។

ជំពូកទី ១០

ភាគកម្មរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះក្នុងដើមទុន
នៃក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មដទៃទៀត

មាត្រា ៣២.-

ត្រូវបានចាត់ទុកជាភាគកម្ម ក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះ គឺភាគកម្ម ដែលអនុញ្ញាតអោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះកាន់កាប់ ដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល នូវចំនួនដប់ភាគរយ (១០%) យ៉ាងតិចនៃដើមទុនឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ក្រុមហ៊ុនដែលគ្រឹះស្ថាននោះបានចូលរួម ។

មាត្រា ៣៣.-

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមិនអាចមានភាគកម្មលើសពីដប់ប្រាំភាគរយ (១៥%) នៅក្នុងក្រុមហ៊ុនមួយ ហើយសរុបភាគកម្មក្នុងក្រុមហ៊ុននានាមិនអាចលើសពីហុកសិបភាគរយ (៦០%) នៃមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធរបស់ខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ៣៤.-

ភាគកម្មនៅក្នុងដើមទុននៃសហគ្រាសនិងក្រុមហ៊ុនដូចខាងក្រោមនេះ មិនត្រូវរងកំរិតភាគរយនីមួយៗ ឬរួមគ្នាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះឡើយ :

១- សហគ្រាសមានចរិតឧស្សាហកម្ម អចលនទ្រព្យ ឬ ពាណិជ្ជកម្មដែលជាសកម្មភាពផ្សារភ្ជាប់ជាមួយអាជីវកម្មនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

២- ក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ក្រោយពីមានប្រតិវេទន៍ឬការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- ក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មកសិកម្ម ។

មាត្រា ៣៥.-

ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការអនុវត្តន៍ក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់នេះគឺ :

១- គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

២- ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុ រួមបញ្ចូលទាំងក្រុមហ៊ុនដែលធ្វើសកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- សហគ្រាសដែលប្រកបរបរជាប្រក្រតី នូវប្រតិបត្តិការធនាគារនិងប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុនៅបរទេស ។

៤- ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ។

មាត្រា ៣៦.-

កាលបើភាគទុនិកៈគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះជាក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ឬកាលបើគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះខ្លួនឯងកាន់កាប់នូវភាគកម្មក្នុងក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវទាមទារ សំរាប់ការគណនាមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធដើម្បីជាមូលដ្ឋានអោយអនុបាតប្រុងប្រយ័ត្ននៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នូវៈ

- ការដកចេញនៃភាគកម្មដែលគ្រឹះស្ថានក្រោយនេះកាន់កាប់ក្នុងក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ

- ការប្រមាថបញ្ចូលគ្នាជាមុននៃតារាងតុល្យការរបស់ចង្កោមក្រុមហ៊ុន នៅពេលដែលភាគកម្មទៅវិញទៅមកនេះមានចំនួនស្មើឬលើសពីម្ភៃភាគរយ (២០%) នៃដើមទុនក្រុមហ៊ុនពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៣៧.-

ការចូលភាគកម្មដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងដើមទុននីតិបុគ្គលមានចរិតឧស្សាហកម្មឬពាណិជ្ជកម្មដែលមានទីស្នាក់ការនៅបរទេស ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ជំពូកទី ១១

ការបោះទីតាំងនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ
នៅបរទេសឬនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ៣៨.-

ការចូលភាគកម្មនៅបរទេសដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងដើមទុនធនាគារឬក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុ ព្រមទាំងការបើកសាខាឬការិយាល័យតំណាងនៅបរទេសដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៣៩.-

ការបើកសាខាដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ការចូលភាគកម្មដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងដើមទុនរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមួយទៀត ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៩ ដល់មាត្រា ២៧ ព្រមទាំងមាត្រា ៣៣ ដល់មាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ១២

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនិងអំណាចចេញបទបញ្ជា

មាត្រា ៤០.-

ធនាគារកណ្តាលបំពេញតួនាទីជាអាណាព្យាបាលលើប្រព័ន្ធធនាគារនិងលើសកម្មភាពប្រទាក់គ្នាដូចជាផ្សាររូបិយវត្ថុ ប្រព័ន្ធទូទាត់អន្តរធនាគារនិងអន្តរការិយកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ។

ក្នុងតួនាទីនេះ ធនាគារកណ្តាល :

១- ចេញអាជ្ញាប័ណ្ណនិងកំណត់បែបបទនានាអំពីការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណនេះ ។

២- រៀបចំ កាន់កាប់យ៉ាងទៀងទាត់ជាប្រចាំនិងចាត់ចែងផ្សព្វផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រធនាគារជាតិនៃកម្ពុជានិងក្នុងរាជកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវបញ្ជីរាយនាមធនាគារ ។

៣- ចេញបទបញ្ជា ដើម្បីអនុវត្តច្បាប់នេះ ដែលអនុញ្ញាតអោយកំណត់អោយច្បាស់ជាអាទិ៍នូវ :

ក- កំពស់ដើមទុនអប្បបរមានិងការយកទៅប្រើក្នុងប្រភេទទ្រព្យសកម្ម ។

ខ- អនុបាតឬមេគុណប្រុងប្រយ័ត្នផ្សេងៗ ដែលពាក់ព័ន្ធជាពិសេសដល់សាច់ប្រាក់ងាយស្រួល សាធនភាព ការបំបែងហានិភ័យ និងការប្រឈមមុខទល់នឹងហានិភ័យនៃការប្តូរប្រាក់ឬនៃទីផ្សារ ។

គ- វិធីវាយតម្លៃសមតុល្យនៃគណនី ។

ឃ- លក្ខខណ្ឌនានាដែលគេអាចចូលភាគកម្មក្នុងដើមទុនរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ឬក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុ ។

ង- លក្ខខណ្ឌនានាដែលគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះអាចចូលភាគកម្មក្នុងដើមទុននៃក្រុមហ៊ុនដទៃទៀតដែលមានចរិតធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ។

ច- ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទឥណទាននិងការធ្វើសំវិធានធនចំពោះបំណុលពិបាកទារ ។

ឆ- ប្រព័ន្ធគណនេយ្យធនាគារនិងបទដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ជ- លក្ខខណ្ឌនានា ដែលប្រតិបត្តិការធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុត្រូវបានអនុវត្តចំពោះអតិថិជន ។

ឈ- ការរៀបចំសេវាកម្មអន្តរធនាគារជាអាទិ៍ ការបង្កើតមជ្ឈការនៃពត៌មាន នៃហានិភ័យ ឬនៃបំណុលពិបាកទារ ។

ញ- លក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់បដិប្បញ្ញត្តិ តាមករណីនីមួយៗ ក្នុងលក្ខណៈពិសេសនិងបណ្តោះអាសន្ន ។

ដ- លក្ខខណ្ឌនានា ដែលត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍ជូនឬសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល អំពីការប្រែប្រួលឬការផ្លាស់ប្តូរដែលពាក់ពន្ធ័ជាមួយ នាមករណ៍ ទំរង់នីត្យានុកូល ដើមទុន ការដឹកនាំ ការបោះទីតាំង និងសកម្មភាពនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះឬនៃទីស្នាក់ការ ប្រសិនបើជាករណីសាខាធនាគារបរទេស ។

ឋ- ការប្រកបមុខរបរស្វែងរកអតិថិជនក្នុងវិស័យធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ។

ឌ- ការកំណត់ដោយពិគ្រោះជាមួយសមាគមវិជ្ជាជីវៈនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះនូវវិធាននៃការប្រព្រឹត្តិទៅនៃប្រព័ន្ធធានាប្រាក់បញ្ញើ ។

៣- បែបបទអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ ដែលទាក់ទងដល់ភាពខុសគ្នាស្ដីពី លក្ខន្តិកៈគតិយុត្ត វិសាលភាពនៃបណ្ដាញ ឬ ប្រភេទនៃសកម្មភាពរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

៤- ចាត់ចែងផ្សព្វផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រធនាគារជាតិនិងក្នុងរាជកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវបទបញ្ជាដែលតាក់តែងឡើងដោយសំអាងលើសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន ។

៥- រាប់រង តាមដាន ត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធធនាគារ តាមវិធីពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ជាអចិន្ត្រៃយ៍លើឯកសារនិងតាមវិធីត្រួតពិនិត្យតាមកាលវេលាចាំបាច់ដល់ទីកន្លែងនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។ បើយល់ឃើញថាចាំបាច់ អាចពង្វាតការត្រួតពិនិត្យដល់ទីកន្លែង នៅក្នុងក្រុមហ៊ុនជាបុគ្គលសម្ព័ន្ធរាល់អង្គភាពដែលជាសម្ព័ន្ធញាតិដទៃទៀតជាអាទិ៍ ក្រុមហ៊ុនដែលជាភាគទុនិកៈ ។

៦- រៀបចំឬត្រួតពិនិត្យគ្រប់ប្រព័ន្ធទូទាត់អន្តរធនាគារ ។

៧- អាចទាមទារការផ្ដល់ពត៌មានដែលខ្លួនវិនិច្ឆ័យថាមានប្រយោជន៍ដល់បេសកកម្មរបស់ខ្លួន ពីគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ពីរដ្ឋបាលនានា ពីស្នងការគណនី ឬ ពីគ្រប់នីតិបុគ្គលឬរូបវន្តបុគ្គលដទៃទៀត ។

៨- អាចសំរេចដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់មាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤១.-

បេសកកម្មរបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល គឺ :

១- ចេញអោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះនូវអាជ្ញាប័ណ្ណសំរាប់ធ្វើសកម្មភាពធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រោយពីបានពិនិត្យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយនូវហេតុផលគ្រប់យ៉ាង ។

២- ប្រកាសអោយប្រើនិងចាត់អនុវត្តវិធានប្រុងប្រយ័ត្ននៃរចនាសម្ព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រង ដែលគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវប្រតិបត្តិតាម ។

៣- ត្រួតពិនិត្យជាអចិន្ត្រៃយ៍ជាក្រោយ នូវស្ថានភាពនិងដំណើរការរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នៅលើឯកសារនិងទៅដល់ទីកន្លែង ។

៤- សំរេចដាក់ទណ្ឌកម្មដល់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងករណីមិនប្រតិបត្តិតាមច្បាប់ ។

៥- ប្ដឹងទៅតុលាការ ប្រសិនបើគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមិនប្រតិបត្តិតាមច្បាប់និងបទបញ្ជាធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់សាធារណជន ។

អ្នកដឹកនាំនិងភាគទុនិកៈនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការភន្តច្រឡំខាងយុទ្ធ-សាស្ត្រ កំហុសឬការភ័ន្តច្រឡំក្នុងកិច្ចគ្រប់គ្រង កង្វះការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៤, ១៩, ២៧ និងមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ១៣
វិធានការប្រុងប្រយ័ត្ន ការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង

មាត្រា ៤២.-

នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌកំណត់ឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមានកាតព្វ-កិច្ចគោរព មិនត្រឹមតែវិធានការនយោបាយរូបិយវត្ថុ ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៧ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងគោរពបទដ្ឋានគ្រប់គ្រងទាំងឡាយ សំរាប់ធានាសាច់ប្រាក់ងាយស្រួលនិងសាធនភាព ចំពោះអ្នកផ្ញើប្រាក់ និងជាទូទៅ ចំពោះតតិយជន ក៏ដូចចំពោះសមតានៃរចនាសម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនទៀតផង ។

ដើម្បីគណនាមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធ ដែលជាមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់បទដ្ឋានប្រុងប្រយ័ត្នរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះនីមួយៗ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវដកចេញនូវ :

១- ទ្រព្យគ្មានតម្លៃខាងទ្រព្យសកម្ម នៃតារាងតុល្យការរបស់គ្រឹះស្ថាននេះ ។

២- ភាគកម្មទាំងឡាយដែលមានចូលក្នុងក្រុមហ៊ុនមានចរិតជាធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ព្រមទាំងក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់តាមបទបញ្ជា នូវការអោយខ្ចីគ្រប់ប្រភេទនិងគ្រប់រយៈកាលដល់ភាគទុនិកៈរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ឬមូលប័ត្រដែលគេបានចុះហត្ថលេខា ។

មាត្រា ៤៣.-

នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវមានប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង ដែលមានវត្ថុបំណងជាអាទិ៍ :

១- ពិនិត្យបញ្ជាក់ថាប្រតិបត្តិការ ដែលអនុវត្តដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះនិងការរៀបចំនីតិវិធីគណនេយ្យ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមបទប្បញ្ញត្តិនិងបទបញ្ជា តាមបទដ្ឋាននិងរបៀបប្រើវិជ្ជាជីវៈ និងករណីយកិច្ចសាស្ត្រ ក៏ដូចជាតាមការតម្រង់ទិសនៃការដឹកនាំទូទៅរបស់គ្រឹះស្ថាន ។

២- ពិនិត្យបញ្ជាក់ថា ក៏រិតកំណត់អំពីហានិភ័យជាអាទិ៍ នៃបដិភាគ ការប្តូរប្រាក់ អត្រាការប្រាក់ និងទីផ្សារ ត្រូវបានគោរពតាមយ៉ាងហ្មត់ចត់ ។

៣- ប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះសច្ចភាពនៃពត៌មានគណនេយ្យ ថវិកា និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលផ្សព្វផ្សាយនៅផ្ទៃក្នុងនិងទៅខាងក្រៅ ជាពិសេស ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចបញ្ជិកា នៃការរក្សាទុក និងលទ្ធភាពប្រើប្រាស់នូវពត៌មាននេះ ។

ជំពូកទី ១៥

កាតព្វកិច្ចគណនេយ្យ ការត្រួតពិនិត្យពីខាងក្រៅ ដោយស្នងការគណនី

មាត្រា ៤៤.-

បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពាណិជ្ជកម្មឬនៃលក្ខន្តិកៈនីត្យានុកូលរបស់ក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ឈប់បញ្ជី ការត្រួតពិនិត្យគណនី ព្រមទាំងការបញ្ជាក់អះអាងលើគណនី ដោយស្នងការគណនីត្រូវអនុវត្តលើគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងលក្ខខណ្ឌកំណត់ឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៤៥.-

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមានកាតព្វកិច្ចតាក់តែងនិងផ្សព្វផ្សាយ ហើយក្នុងករណីចាំបាច់ ប្រមូលចូលគ្នានូវគណនីរបស់ក្រុមខ្លួន តាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ទន្ទឹមនេះ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវបង្ហាញជូន អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលដោយទៀងពេលនូវស្ថានភាពគណនេយ្យ អំពីការអនុវត្តនីតិវិធានការប្រុងប្រយ័ត្ននីត្យានុកូលឬនៃបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៤៦.-

ស្នងការគណនីអាចធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះបាន លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មុននឹងធ្វើការបញ្ជាក់អះអាងលើគណនី ស្នងការគណនីពិនិត្យសច្ចភាពនៃពត៌មានគណនេយ្យដែលមាននៅដំណាច់ការិយបរិច្ឆេទ ក្នុងតារាងតុល្យការ ក្រៅតារាងតុល្យការ ក្នុងគណនីអាជីវកម្ម និងក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ ដែលសំរាប់ផ្សព្វផ្សាយឬផ្ញើជូនអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ស្នងការគណនីត្រូវប្ដឹងទៅតុលាការ បើសំគាល់ឃើញថាគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ឬនៃបទបញ្ជា ធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សាធារណជន ។

បន្ទាប់ពីការពិនិត្យ ស្នងការគណនីត្រូវតាក់តែងនិងផ្ញើជូនអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនូវរបាយការណ៍ដែលបរិយាយពីការកត់សំគាល់របស់ខ្លួន ជាអាទិ៍អំពី :

១- ការបង់ដើមទុន ។

២- វិធីវាយតម្លៃសមតុល្យ ។

៣- វិធីច្របាច់ចូលគ្នានូវតុល្យការ ។

៤- ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

៥- កិច្ចព្រមព្រៀងដែលអាចមានដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ក្នុងការិយបរិច្ឆេទនីមួយៗ រវាងគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះជាភាគីម្ខាងនិងភាគទុនិកៈឬអ្នកដឹកនាំរបស់ខ្លួនជាភាគីម្ខាងទៀត ។

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចស្នើសុំពីស្នងការគណនីនូវគ្រប់ពត៌មានលើសកម្មភាពនិងស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

ម្យ៉ាងទៀត អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចបញ្ជូនអោយស្នងការគណនី នូវសេចក្ដីកត់សំគាល់របស់ខ្លួនឬនូវសំណើសុំអោយពន្យល់ ដែលស្នងការគណនីត្រូវតែឆ្លើយតបជាលាយល័ក្ខណអក្សរ ។

ជំពូកទី ១៥

ការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា ៤៧.-

ចំពោះបុគ្គលដែលចូលរួម ទោះក្នុងឋានៈណាក៏ដោយ នៅក្នុងការអភិបាល ការដឹកនាំ ការកាន់កាប់ ឬ ការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុងឬពីខាងក្រៅនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ឬ ចំពោះបុគ្គលឯទៀតដែលធ្វើការងារអោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ មិនត្រូវបរិហារបញ្ចេញប្រាប់ដល់ជនណាក៏ដោយ នូវព័ត៌មានដែលមានចរិតសម្ងាត់លើសេចក្តីប្រកាស ហេតុការណ៍ សារលិខិត តួលេខ ឬ អត្ថន័យនៃឯកសារគណនេយ្យឬរដ្ឋបាលដែលខ្លួនបានដឹងតាមរយៈមុខងាររបស់ខ្លួន ។

បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនគោរពតាមកាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹងការរក្សាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈនេះត្រូវទទួលទោសដែលចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ប៉ុន្តែកាតព្វកិច្ចរក្សាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈនេះ មិនអាចជំទាស់នឹងអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ស្នងការ-គណនី អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន អ្នកជំរះបញ្ជី ក៏ដូចជាអាជ្ញាធរតុលាការដែលចាត់ការក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃនីតិព្រហ្មទណ្ឌ ។

ជំពូកទី ១៦

សម្ព័ន្ធញាតិរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ

មាត្រា ៤៨.-

បន្ថែមលើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤២ នៃច្បាប់នេះ ស្តីពីការគណនាមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធ ការសហការខាងហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់ប្រភេទ ដែលផ្តល់ដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ទោះតាមរូបភាពណាក៏ដោយ ត្រូវតែស្ថិតនៅក្រោមបទបញ្ជារបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលដែលសំដៅ ម្យ៉ាងត្រូវតែដឹងជាអចិន្ត្រៃយ៍អំពីការសហការនេះ និងម្យ៉ាងទៀតត្រូវស្ថិតនៅក្នុងកំរិតកំណត់ កាលបើហត្ថគាហកៈត្រូវបានចាត់ទុកជាភាគីក្នុងសម្ព័ន្ធញាតិ ។

មាត្រា ៤៩.-

ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានចាត់ទុកជាភាគីក្នុងសម្ព័ន្ធញាតិជាមួយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ គឺ :

១- បុគ្គលទាំងឡាយដែលកាន់កាប់ដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលនូវដប់ភាគរយ (១០%) យ៉ាងតិចនៃដើមទុនឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

២- ក្រុមហ៊ុនណាដែលគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះកាន់កាប់នៅក្នុងដើមទុនដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល នូវភាគកម្មយ៉ាងតិចស្មើនឹងដប់ភាគរយ (១០%) នៃដើមទុនឬតំណាងយ៉ាងតិចដប់ភាគរយ (១០%) នៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

៣- បុគ្គលណាដែលចូលរួមក្នុងការអភិបាល ការដឹកនាំ ការកាន់កាប់ ឬ ការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង ។

៤- រាល់ស្នងការគណនី ។

មាត្រា ៥០.-

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលមានសិទ្ធិសុំអោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះអនុវត្តការសហការខាងហិរញ្ញ-វត្ថុ តាមនីតិវិធីដូចគ្នា ចំពោះហត្ថលាភកៈ ដែលអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលចាត់ទុកជាភាគីសម្ព័ន្ធជិតស្និទ្ធ ជាអាទិ៍ខាងពង្សឬហិរញ្ញវត្ថុជាមួយបុគ្គលទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់នេះ ឬចំពោះហត្ថលាភកៈមានភាគកម្មតិចជាងកំរិតដែលមានចែងកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់នេះក៏ពិតមែន តែមានឥទ្ធិពលក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយហេតុមានការបំបែកដើមទុនហួសប្រមាណ ។

ជំពូកទី ១៧
ការសំអាតប្រាក់

មាត្រា ៥១.-

យោងតាមច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀនដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស-រកម-០១៩៧-០១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវតែអនុវត្តក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ដោយត្រូវចាត់គ្រប់វិធានការសំដៅ ម្យ៉ាងកត់អត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់របស់អតិថិជនទាំងអស់និង

របស់ប្រតិបត្តិការទាំងឡាយដែលធ្វើតាមរយៈខ្លួន បើសិនជាលើសពីកិរិតមួយដែលអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលបានកំណត់ ហើយសំដៅម្យ៉ាងទៀត រក្សាទុកឯកសារពាក់ព័ន្ធទាំងអស់យ៉ាងតិចអោយបានដប់ឆ្នាំ (១០ឆ្នាំ) ។

ជំពូកទី ១៨

ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ

មាត្រា ៥២.-

ប្រសិនបើគ្រឹះស្ថានប្រតិស្រុតបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ឬនៃបទបញ្ជាស្តីពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ឬប្រសិនមិនបានធ្វើតាមការដាស់តឿន ឬប្រសិនមិនបានធ្វើតាមអធិបញ្ជា អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចសំរេចដាក់ តាមនីតិវិធីដែលធ្វើចំពោះមុខសាមីខ្លួន នូវទណ្ឌកម្មខាងវិន័យណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ :

- ការព្រមាន
- ការស្តីបន្ទោស
- ការហាមធ្វើប្រតិបត្តិការមួយចំនួននិងការកំណត់ព្រំដែនដទៃទៀត ក្នុងការធ្វើសកម្មភាព
- ការព្យួរមុខងារបណ្តោះអាសន្ន ចំពោះអ្នកដឹកនាំម្នាក់ឬច្រើននាក់ ដោយមានឬដោយគ្មានការតែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន
- ការអោយលាឈប់ពីការងារជាស្វ័យប្រវត្តិចំពោះអ្នកដឹកនាំម្នាក់ឬច្រើននាក់ ដោយមានឬដោយគ្មានការតែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន
- ការដាក់អោយស្ថិតនៅក្រោមការអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ជាបន្តបន្ទាប់
- ការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណជាស្ថាពរនិងការដាក់អោយជំរះបញ្ជីជាបន្ទាប់ ។

ម្យ៉ាងទៀត អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចសំរេច ឬ ដោយជំនួស ឬ ដោយបន្ថែមលើទណ្ឌកម្មទាំងនេះ នូវការពិន័យជាប្រាក់យ៉ាងច្រើនបំផុតត្រឹមស្មើនឹងដើមទុនអប្បបរមាដែលតំរូវអោយគ្រឹះស្ថាននោះអនុវត្ត ។

មាត្រា ៥៣.-

ការតែងតាំងអភិបាលបណ្ដោះអាសន្នឬអ្នកជំរះបញ្ជីគឺជាវិធានការប្រញាប់បន្ទាន់ ដែលមានចរិតអភិបាលនិងអភិរក្ស ។ ការតែងតាំងនេះត្រូវបានជូនដំណឹងជាផ្លូវការដល់គ្រឹះស្ថានសាមី ហើយមានប្រសិទ្ធិភាពអនុវត្តជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ៥៤.-

ទណ្ឌកម្មឯទៀតខាងវិន័យ ដែលមានចរិតជាសីលធម៌ឬជាប្រាក់កាស គឺជាការសំរេចយុត្តាធិការធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលដែលជាអ្នកមានសិទ្ធិសំរេចចុងក្រោយបំផុតជាស្ថាពរ ។ ទណ្ឌកម្មទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តជាបន្ទាន់ ប៉ុន្តែអាចជាកម្មវត្ថុប្ដឹងសាទុក្ខបានដើម្បីវិនិច្ឆ័យដោយមូលហេតុខុសខាងទំរង់ឬខាងនីតិវិធីនៅចំពោះមុខយុត្តាធិការរដ្ឋបាលខ្ពស់បំផុត ។

ជំពូកទី ១៩

ទណ្ឌកម្មខាងព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ៥៥.-

ក្រៅពីទណ្ឌកម្មដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នានា ឬលើលក្ខន្តិកៈនីត្យានុកូលនៃក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ទណ្ឌកម្មខាងក្រោមនេះអាចត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះគឺ :

១- បុគ្គលណា ជាឯកត្តជនក្តីឬក្នុងនាមអង្គភាពក្តី ដែលយកប្រតិបត្តិការធនាគារជាវិជ្ជាជីវៈជាប្រក្រតីនិងសំរាប់សាធារណជនដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ដល់ប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ពីប្រាំលានរៀល (៥.០០០.០០០៛) ដល់ពីររយហាសិបលានរៀល (២៥០.០០០.០០០៛) ឬទណ្ឌកម្មតែមួយក្នុងចំណោមទណ្ឌកម្មទាំងពីរ ដោយមិនទាន់គិតដល់ការបិទគ្រឹះស្ថានផង ។

២- បុគ្គលណាឬអង្គភាពណា ដែលបំពានលើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៩. ១១. ១៨. ១៩. ២៧. ៣០ និងមាត្រា ៤៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវរងទណ្ឌកម្មខាងព្រហ្មទណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុច ១ នៃមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ទៅប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០រ) ដល់ដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០រ) ឬមួយក៏ទទួលទណ្ឌកម្មតែមួយក្នុងចំណោមទណ្ឌកម្មទាំងពីរ ចំពោះបុគ្គលណា ទោះជាឯកត្តជនក្តីឬក្នុងនាមអង្គភាពក្តីដែល :

- បំពានលើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៨, ១៣, ២៣, ២៤, ២៨, ៣៨, ៣៩, ៤៤, ៤៥, ៤៦ និងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ

- ឬ មិនឆ្លើយតបនឹងការសុំពត៌មានដូចមានចែងក្នុងចំណុច ៧ នៃមាត្រា ៤០នៃច្បាប់នេះ ពីសំណាក់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល បន្ទាប់ពីការដាក់កំហិត

- ឬ ជូនដំណឹងដោយចេតនា នូវពត៌មានខុសដល់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល

- ឬ បង្កឧបសគ្គ ដល់ការត្រួតពិនិត្យដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលឬដោយស្នងការគណនីរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ព្រមទាំងដល់ការបំពេញបេសកកម្មរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នឬអ្នកជំរះបញ្ជីដែលតែងតាំងឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៥៦.-

ទណ្ឌកម្មដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះត្រូវសំរេចដោយតុលាការ ផ្អែកលើពាក្យបណ្តឹងឬការប្តឹងទាមទារជម្ងឺចិត្តពីបទអាជ្ញា ពីសំណាក់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលឬពីសំណាក់សមាគមវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលចែងក្នុងមាត្រា ៧២ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២០

ការអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ការជំរះបញ្ជី

មាត្រា ៥៧.-

ប្រសិនបើមានគ្រោះភ័យធ្ងន់ធ្ងរនិងជាក់ស្តែងលើសាធនភាពរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ និងប្រសិនបើការបំពេញបង្គ្រប់មូលនិធិផ្ទាល់ដែលចែងក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ១៤, មាត្រា ១៩, ២៧ និង មាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះនៅតែគ្មានប្រសិទ្ធភាព អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាច ជាស្វ័យប្រវត្តិ ឬតាមសំណើរបស់អ្នកដឹកនាំ

ឬរបស់ភាគទុនិកៈ តែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន សំរាប់រយៈពេលដំបូងដែលមិនអាចលើសពីបីខែ (៣ខែ) ។ ប្រសិនបើកាលៈទេសៈតម្រូវ បេសកកម្មរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចត្រូវបានពន្យារពេលបីខែ (៣ខែ) ទៀត ។ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការចេញសោហ៊ុយទាំងអស់ ។

មាត្រា ៥៨.-

ក្រោយពេលតែងតាំង អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមានសិទ្ធិអំណាចផ្តាច់មុខក្នុងការដឹកនាំ ការគ្រប់គ្រង និងជាតំណាងអោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥៩.-

បេសកកម្មចំបងរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន គឺ :

- រៀបចំជាបន្ទាន់នូវការវាយតម្លៃថា គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះអាចឬមិនអាចមានសាធនភាព
- គ្រប់គ្រងកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃ ដោយការពារអោយបានជាអតិបរមានូវសាធនភាពរបស់គ្រឹះស្ថាន និងសមភាពរវាងអ្នកផ្ញើប្រាក់ឬឥណទាយក ។

មាត្រា ៦០.-

អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ពីបេសកកម្មរបស់ខ្លួនទៅអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ដើម្បីដកចេញនូវវិធានការអភិរក្ស បន្ទាប់ពីការវាយតម្លៃ គ្រឹះស្ថានត្រូវបានចាត់ទុកថាមានសាធនភាព ហើយគ្រឹះស្ថាននេះអាចគោរពតាមរាល់វិធានការប្រុងប្រយ័ត្នតាមច្បាប់និងតាមបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៦១.-

ប្រសិនបើបន្ទាប់ពីការវាយតម្លៃ គ្រឹះស្ថានអាចមានសាធនភាព ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្រឹះស្ថាននេះ ក្នុងរយៈពេលបីខែ (៣ខែ) គ្មានលទ្ធភាពអនុវត្តវិធានការតាមបទដ្ឋានប្រុងប្រយ័ត្នទាក់ទងដល់មូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធ និងទាក់ទងដល់សាច់ប្រាក់ងាយស្រួល អាជ្ញាប័ណ្ណអាចត្រូវដកហូតវិញ ហើយការអភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានប្រែក្លាយទៅជាការជំរះបញ្ជីក្រៅផ្លូវតុលាការ ដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះជាអ្នកទទួលចេញសោហ៊ុយ ។

អ្នកជំរះបញ្ជី ដែលអាចជាអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវជំរះទ្រព្យសកម្មនិងសងបំណុលនៃគ្រឹះស្ថាន ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៦២.-

ប្រសិនបើបន្ទាប់ពីការវាយតម្លៃ គ្រឹះស្ថានគ្មានសាធនភាព អាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានដកហូតភ្លាម ហើយការអភិបាលបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបានប្រែក្លាយទៅជាការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ហើយសោហ៊ុយចំណាយជាបន្ទុករបស់គ្រឹះស្ថាន ។

អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍នូវការឈប់សងប្រាក់ហើយប្ដឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីតែងតាំងអ្នកជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ។ អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នអាចបំពេញតួនាទីជាអ្នកជំរះបញ្ជីបានដែរ ។

អ្នកជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ជំរះទ្រព្យសកម្ម ហើយដោះស្រាយរាល់កិច្ចសន្យា ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការនិងតាមនីតិវិធីនៃច្បាប់ទូទៅ ។ ប្រតិបត្តិការធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅពេលជំរះបញ្ជី ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៣.-

ការជំរះបញ្ជី តាមផ្លូវតុលាការឬមិនតាមផ្លូវតុលាការ អាស្រ័យដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ គ្មានឬមានសាធនភាព នឹងត្រូវធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីការប្រកាសដកអាជ្ញាប័ណ្ណ ដោយការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៤.-

ផ្អែកលើលក្ខណៈពិសេសនៃសកម្មភាពធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ កិច្ចសន្យាក្នុងតារាងតុល្យការ ឬក្រៅតារាងតុល្យការ បន្ទាប់ពីបានប្រកាសទុកជាបានការ ត្រូវជំរះស្រឡះតាមលំដាប់ដូចខាងក្រោម :

១- សោហ៊ុយនិងតម្លៃការដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ននិងការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការឬមិនតាមផ្លូវតុលាការ ។

២- ពន្ធនិងអាករ ដែលត្រូវបង់ជូនរតនាគារជាតិ ។

៣- បៀវត្សបុគ្គលិករបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះសំរាប់រយៈពេលបីខែ (៣ខែ) មុនថ្ងៃកំណត់តែងតាំងអ្នកជំរះបញ្ជី ។

៤- ឥណទេយ្យធានាដោយឯកសិទ្ធិដទៃទៀតឬដោយប្រាតិភោគ ក្នុងករណីដែលការធានាទាំងនេះត្រូវបានព្រមព្រៀងនៅក្រៅរយៈពេលមន្ទិលសង្ស័យ ។

៥- ប្រាក់បញ្ញើជាសាច់ប្រាក់ ជាមាស និងជាមូលប័ត្រ ឬ ឥណទេយ្យគ្រប់ប្រភេទដែលកាន់កាប់ដោយសាមីជន ក្រៅពីស្ថាប័នធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ដោយចាប់ផ្តើមសងអតិថិជនម្នាក់ៗ ដែលជាម្ចាស់គណនីប្រាក់បញ្ញើជារៀលនូវទឹកប្រាក់ដូចគ្នាខ្ពស់បំផុតចំនួនពីរលានរៀល (២.០០០.០០០៛) ។

៦- ប្រាក់បញ្ញើដទៃទៀតជាសាច់ប្រាក់ ជាមាស និងជាមូលប័ត្រ ឬ ឥណទេយ្យផ្សេងទៀតដែលកាន់កាប់ដោយគ្រឹះស្ថានធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ។

៧- ឥណទេយ្យជាប់លក្ខខណ្ឌនិងការអោយខ្ចីជាប់ភាគភាព ។

មាត្រា ៦៥.-

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬអ្នកជំរះបញ្ជី ត្រូវតែប្តឹងទៅតុលាការប្រសិនបើសំគាល់ឃើញមានបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរខាងព្រហ្មទណ្ឌដែលជំទាស់នឹងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ឬបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៦៦.-

អភិបាលបណ្តោះអាសន្នឬអ្នកជំរះបញ្ជី ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនៅក្នុងបញ្ជីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈប្រកបដោយគុណវុឌ្ឍិ ដែលអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលបានរៀបចំជាមួយក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦៧.-

ប្រសិនបើបេសកកម្មខាងលើត្រូវរាំងស្ទះតាមបែបណាក្តីដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ អភិបាលបណ្តោះអាសន្ននិងអ្នកជំរះបញ្ជី ត្រូវប្រើប្រាស់សិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាចំពោះមុខតុលាការពីបទល្មើសមិនអោយបំពេញមុខងារ ។

មាត្រា ៦៨.-

ភាគទុនិកៈរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលមានសាធនភាព អាចសំរេចក្នុងមហាសន្និបាតវិសាមញ្ញ នូវការជំរះបញ្ជីគ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួនបានតាមនីតិវិធីនៃច្បាប់ទូទៅ ។

ផ្តើមចេញពីសេចក្តីសំរេចនេះ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលតែងតាំងអ្នកជំរះបញ្ជីដើម្បីអោយធ្វើប្រតិបត្តិការជំរះបញ្ជី ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៦៩.-

តម្លៃការនិងសោហ៊ុយផ្សេងៗទៀត ដែលកើតមកពីការអភិបាលបណ្តោះអាសន្នឬដោយការជំរះបញ្ជីត្រូវគិតគូរលើមូលដ្ឋាននៃអត្រាត់លៃវិជ្ជាជីវៈប្រចាំតំបន់ជាធរមាននិងជាបន្ទុកស្វ័យប្រវត្តិរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ តាមការអនុវត្តន៍មាត្រា ៥៧, ៦១, ៦២, ៦៣ និងមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២១
កិច្ចការពារអតិថិជន

មាត្រា ៧០.-

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលមានបន្ទុកកំណត់នូវកំរងវិធាននៃការដឹកនាំល្អ ក្រោយពីការពិគ្រោះយោបល់ពីវិជ្ជាជីវៈ សំដៅការពារអតិថិជន ជាអាទិ៍ចំពោះកិច្ចការដែលពាក់ពន្ធ័ទៅនឹង :

១- តម្លាភាព និងការកំរិតលក្ខខណ្ឌនៃបរិយាទាននិងតម្លៃការនៃប្រតិបត្តិការធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ ។

២- ការអនុវត្តន៍ឬការបញ្ឈប់ឥណទាន ។

៣- ការចរចាឡើងវិញលើការអោយខ្ចី ។

មាត្រា ៧១.-

សមតុល្យឥណទាយី នៃគណនីរបស់អតិថិជន ឬរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ដែលនៅសល់

គ្មានចលនាពីសំណាក់ម្ចាស់គណនី ក្នុងរយៈពេលដប់ឆ្នាំ (១០ឆ្នាំ) ជាប់គ្នា ត្រូវតែផ្ទេរ ក្រោយពីរយៈពេលនេះ ជូនទៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ដែលជាអ្នកទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងប្រាក់បញ្ញើធនាគារ ដែលត្រូវរងអាជ្ញាយុកាលលទ្ធកម្ម ។

ជំពូកទី ២២
ការរៀបចំវិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា ៧២.-

នៅក្រោមរូបភាពគតិយុត្តឬឯកទេសកម្មណាក៏ដោយ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះទាំងអស់មានកាតព្វកិច្ចចូលជាសមាជិកដោយផ្ទាល់ទៅក្នុងសមាគមវិជ្ជាជីវៈតែមួយគត់ ដែលលក្ខន្តិកៈត្រូវតែដាក់សុំទិដ្ឋាការជាមុនពីសំណាក់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។ ដោយឡែកចំពោះក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ការចូលជាសមាជិកក្នុងសមាគមវិជ្ជាជីវៈត្រូវធ្វើតាមរយៈអង្គការសហព័ន្ធរួមដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ ។

សមាគមនេះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចប្រធានតែម្នាក់ ដែលសមាជិកទាំងអស់ត្រូវបោះឆ្នោតជ្រើសរើសតាមនីតិវិធីច្បាស់លាស់ក្នុងលក្ខន្តិកៈរបស់សមាគម ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងផ្ទៃក្នុងនៃសមាគម សមាជិកអាចប្រមូលផ្តុំគ្នា ជាផ្នែករងដាច់ៗគ្នាទៅតាមឯកទេសកម្មវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៧៣.-

សមាគមវិជ្ជាជីវៈនេះមានកម្មវត្ថុដូចតទៅ :

១- តំណាងផលប្រយោជន៍សមូហភាពរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ជាពិសេសចំពោះអំណាចសាធារណៈនិងអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

២- ផ្តល់ពត៌មានដល់សមាជិកនិងសាធារណជន ស្តីពីទិដ្ឋភាពនៃប្រតិបត្តិការធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

៣- សិក្សារាល់បញ្ហាដែលជាប្រយោជន៍រួម ។

៤- លើកកំពស់ការបណ្តុះបណ្តាលអន្តរធនាគារខាងវិជ្ជាជីវៈ ។

៥- រៀបចំនិងគ្រប់គ្រងរាល់សេវាអន្តរធនាគារ ដោយមានការយល់ព្រមឬក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

៦- ប្តឹងទៅតុលាការ យោងតាមមាត្រា ៥៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២៣

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៥.-

១- គ្រឹះស្ថានដែលបានទទួលប្រតិស្រុតពីមុនមក ត្រូវកែតំរូវលក្ខន្តិកៈសកម្មភាពនិងរចនាសម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនអោយបានសមស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ (៦ខែ) ក្រោយពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន និងត្រូវដាក់ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណជាថ្មីនៅក្នុងរយៈពេលដូចគ្នានេះ ។

ក្រោយពីការពិនិត្យពាក្យសុំ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជានឹងផ្សព្វផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រធនាគារជាតិនិងក្នុងរាជកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវឈ្មោះគ្រឹះស្ថានដែលបានទទួលប្រតិស្រុតតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

ក្រោយរយៈពេលប្រាំមួយខែ (៦ខែ) គ្រឹះស្ថានណាដែលមិនគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទដ្ឋានទាំងឡាយសំរាប់អនុវត្ត ត្រូវបញ្ឈប់សកម្មភាពរបស់ខ្លួននិងត្រូវធ្វើការជំរះបញ្ជី ។

២- គ្រឹះស្ថានណាយកប្រតិបត្តិការមានចរិតជាធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុធ្វើអាជីវកម្មដែលចែងក្នុងមាត្រា ២ មាត្រា៣ និងមាត្រា ៤ នៃច្បាប់នេះ ដោយគ្មាននីតិសម្បទា ត្រូវបញ្ឈប់ជាបន្ទាន់នូវសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវដាក់ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទៅអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលពាក់ព័ន្ធក្នុងរយៈពេលបីខែ (៣ខែ) ចាប់ពីពេលដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។

៣- អង្គភាពទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលកំពុងអនុវត្តប្រតិបត្តិការធនាគារសំដៅជំរុញអន្តរការិយកម្មធនាគារ នៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម សិប្បកម្ម ជំនួញតូចតាចនិងសេវាចំពោះឯកត្តជន អាចបន្តសកម្មភាពរបស់ខ្លួននៅក្នុងលក្ខខណ្ឌបដិប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយបទបញ្ជាពិសេសរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ជាអាទិ៍អំពី :

- ដើមទុនអប្បបរមា

- អាជ្ញាប័ណ្ណនិងបែបបទអនុវត្ត
- វិធានការប្រុងប្រយ័ត្នដែលត្រូវប្រតិបត្តិតាម
- លក្ខខណ្ឌនៃការបោះទីតាំង ។

ជំពូកទី ២៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៥.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៧៦.-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

លេខ : ២១៧ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី [illegible] ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

បានជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

អគ្គនាយកនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

ហត្ថលេខា

ជា ចាន់តូ